

L' ART DEL PAGÉS

EXPOSICIÓ REGIONAL D' HORTICULTURA.

Lo programa que la Societat Valenciana d' Agricultura pública pera la proxima Exposició Regional d' Horticultura, productos d' industrias rurals, maquinaria agricola y animals útils, que tindrà lloch en aquella ciutat en lo vinent mes de Maig consta de las següents seccions;

1.ª Plantas útils y d' adorno.—2.ª Flors.—3.ª Fruyts.—4.ª Llevors.—5.ª Productes de las industrias rurals.—6.ª Maquinaria agricola.—7.ª Animals útils y perjudicials.—8.ª Material d' ensenyansa agrícola, memorias y prospectes.—9.ª Iconografia.

Se concedirán á proposta del Jurat los següents premis:

Un gran diploma d' honor ab medalla d' or pera cada secció; un premi d' honor pera cada grupo, consistent en medalla de plata y diploma corresponent; diplomas de 1.ª 2.ª y 3.ª classe ab ó sense medalla de bronzo; mencions honorificas y diplomas de cooperació.

Hi haurá además premis d' ús d' escut de la Societat, nombrament de sócis de mérit, remuneracions, premis en metálich, regalo d' objectes é instruments.

La obertura de la Exposició 's verificará 'l dia 13 de Maig.

Encara que la exposició tinga caràcter Regional, serán admesos los productes de las demás provincias d' España y del extranjer que 's citan en lo programa y los correspondents á las secciones 4.ª 6.ª y 9.ª y las classes 2.ª y 3.ª de la secció 8.ª y podrán aspirar als premis oferts.

Lo plasso d' admisió d' objectes pera la Exposició terminarán la vigilia de la obertura d' ella á las sis de la tarde. Quedan esceptuats per sas condicions especials las flors, los rams y ls fruyts, que serán admesos á totas horas del dia, mentres permanesca oberta la exposició.

Los expositors deixarán en la Secretaria de la Societat Valenciana d' Agricultura nota de sos noms, domicili, número y classe dels objectes que tractin d' exposar; y la secretaria 'ls hi entregará 'ls correspondents resguarts pera la retirada dels objectes una vegada tancada la Exposició. Durant la mateixa 's donarán conferencias agrícolas.

Si bé 'ls expositors podrán ferse sas instalacions, tant la designació del lloch de son emplaçament, com las condicions á que degan sometres, la colocació de plantas, flors, fruyts, máquinas, animals y demás objectes, serán marcadas per la comissió organitzadora de la Exposició.

Los cuidados que exigescan las plantas, flors, máquinas y animals pera sa conservació, serán de compte dels expositors, però deurán sometres á las disposicions que en aquest punt prenga la comissió organitzadora.

Los expositors podrán vendre 'ls objectes que hajan exposat, però podrán retirarlos fins que 's declari tancada la Exposició. S' esceptúan las flors y rams, però deurán esser reemplassats per altres inmediatamente.

Tals son las principales bases del programa.

AGRICULTURA PRÁCTICA

POBLACIO RURAL

La importancia de la legislació sobre aquesta materia es massa coneguda pera que 'ns deturém á demostrarla. Tenim á Espanya y també á Catalunya comarcas estensíssimas que sense la má protectora del Govern tardarán molt en contribuir á la riqueza nacional per la falta de sa explotació y las que no 's trovan en aquest cas la protecció de lleys especials son sempre de poderosa influencia en un país com lo nostre, en que mancan brassos pel treball del camp, mancan capitals destinats al mateix objecte, manca seguritat en despoblat, y mancan disposiciones tributarias que deixin d'oprimir com ho fan ab má de ferro la propietat rural. Per aquestas rahons lo foment agrícola no es un fet encara á Espanya y no podém menos d'atendre á una ley com la de que ara tractém, tota vegada que, á dictarse ab acert, pot donar una empentz envers lo millorament rural.

Dita ley que encara 's discuteix en lo Senat, nos sembla que ha sigut poch atesa per los Srs. Senadors y no es estrany: se tracta en ella d' un punt de verdader interés y no de política palpitant y com los representants del país se cuydan mes de la política que de las gestions económicas, llevat de rarissimas excepciones, las discussions ó mancan ó no se 'ls hi dona interés. Tan de bó que en lo Congrés s' aixequin algunas veus en defensa dels interessos rurals que tant ho necessitan.

Nos espressém aixís perque si bé en lo nou projecte 's coneix que s' ha tactat d' omplir alguns buyts de la legislació anterior, trobém alguns defectes que tal volta s' estaria en lo cas d' esmenar.

Avans de tot hem de confesar que no estém d' acort ab determinadas apreciaciones del preámbul y cuan los fonaments no

son sòlits las disposicions no poden estar inspiradas en principis que verdaderament respongan á las necessitats del país. Nos ficarém en lo defecte que 's creu existir en la *enfiteusis* per lo progrés rural descendint á la pràctica podém assegurar sens perill de que ningú que la conega 'ns desmentesca, que la riquesa agrària de las provincies de Bàrcelona, Gerona y Tarra-gona, es precisament deguda á la generalisació del contracte enfitéutich: per ell las terras avans incultas en mans dels vastos dominis dels Senyors, passaren á terra-tinents mes modestos y havent aquests de viure del tros tragueren desseguida bons productes dels terrossos, enriquitse y enriquein la mare-pàtria, poblant la terra de masías que al mateix temps son la salvaguardia de la seguritat personal en lo camp; mentres que en la provincia de Lleyda que dit contracte es poch menos que desconegut, la riquesa y la població rural jauhen en la mateixa miseria y decadencia que l'Aragó, Castella, Estremadura, y altrás. Es ben cert que si 'ls lleisladors estudiessin á fondo las consecuencias del *Establiment* catalá, no sols no 'l senyalarien com un element d'atrás, sino que l'implantarian y fomentarian en totas las provincies.

Dit preàmbul de la ley se fa cárrech també d'haverse procurat en la época moderna l'establiment del crèdit territorial com un medi de foment agrícola. Precisament opiném lo contrari. Tenim á Catalunya associacions que fa algunas dotzenas d'anys que han treballat ab afany pera que 's donguin lleys que permetin la creació lliure de banchs territorials y agrícoles á Espanya, y quan formalment se pensá anys enrera d'atendre á aquesta necessitat reconeguda en totas las nacions, á Espanya s'apoderá també del assumpto la mà de la política ó del interés y s'autorisá á una sola entitat pera crear un banch territorial, lo *Banch únich*, y lo centro de totas las comarcas rurals á Espanya segueix baixant lo cap devant de la usura que 'ls exigeix encara l'interés del 15 y 20 per cent als pobres agricultors que 's veuhen en la necessitat d'apelar al credit. Y notém que la necessitat es tan general, que no bastant molts anys las sevas cullitas pel pago de tributs, es raro 'l propietari que no te gravadas sas fincas, síntoma fatal de sa próxima ruina.

Prescindint d'altras consideracions que encara podriam afe-

gir per lo que respecta al preàmbul, hem de notar que mirém ab estranyesa en la nova ley la supressió de la exenció del servey de las armas als cultivadors y fills del colonisador. No trobém dignes d'atenció las rahons que pera aixó 's donan: avans mirém que todas las exencions son pocas, quan de fomentar lo treball de la terra 's tracta, com d'assumpto d'interés primordial y en una época en que felisment disfrutém de pau exterior è interior, las necessitats del exércit no han d'esser tan grans que resulti aquest perjudicat per uns quants centenars d'hommes que poguessin disfrutar de dit benefici.

Y que las necessitats del exércit no reclaman dita supressió ho desmostra palpablement la circumstancia de que 'ls soldats en nostres dias passen solsament dos anys en lo servey actiu.

Las quintas en la forma que 's fan obeheixen á altres motius y si no 's té 'l suficient valor pera dirho, la serietat del legislador exigeix callar avans d'acudir á rahons de poch peu.

La construcció de masías va perfectament premiada com ho devia ser, pero trobém massa reduhit lo número d'anys que han de disfrutar de las exencions. Si la reducció á cultiu de las terras hermas y lo millorament de conreus se premian ab 15 y 20 anys d'exencions ¿cóm la construcció d'edificis rurals que exigeix mes grans sacrificis y abnegació y que contribuheixen á la seguretat en lo camp se premia sols ab exencions per 2, 3 ó 4 anys?

Y no 's digui que en determinadas provincias convé més que en altres procurar la formació de grans colonias y verdaderas poblacions rurals, porque si bé aixó es cert no impideix que per tot arreu sia convenient y fins necessari fomentar las construccions rurals y fins nos atrevirém á dir, que la edificació en despoblats en las provincias á que la ley se refereix deu comensar per irradiarse desde las poblacions existents, ja que es molt mes difícil la creació de nous pobles.

La nova ley premia solsament las grans estensions de terra milloradas y no vol que segueixin disfrutant sos beneficis quan las fincas se divideixen. No acertém la justicia d'aquesta disposició: si 'ls nous propietaris que resultin de la divisió continuán ab los cultius comensats; si á Espanya que fins aquí s'ha vist que las terras mes ben cultivadas son las dels propietaris

petits ¿per quina rahó s' ha de castigar la divisió de las fincas ab la cessació del premi? Creyém que deuria modificarse la ley en aquest punt avans d' esser aprobada.

Terminarém nostras observacions sobre assumpto tant interessant pera 'l pais, indicant que l' article 44 revela cert desconeixement de lo que son cultius superiors, tota vegada que considera com á tals, al de la vinya sobre 'l de las hortas, cereals, etc., essent aixís que las hortas per tot arreu produheixen mes que cap altre cultiu; hi ha punts que 'ls cereals produheixen mes que la vinya y no 'n mancan en que 'ls fruyterars, sobre tot si son á secá, no produheixen de molt lo que 'ls cereals y sempre molt menos que las hortas. En cada comarca deuria atendre 's á las ciscunstancias de localitat y per lo tant la ley deuria espressarse en termes mes generals, deixant á las autoritats de provincia la apreciació d' aquest punt, aixís com altres en que creyém se 'ls n' hi haurian de donar mes, en bé de la brevetat que 'ls espedients haurian de tenir; puig que la centralisació d' atribucions dificultará la tramitació y molts propietaris deixarán de fer milloras per por de no resoldre 's aviat l' espedienteig á que la ley los obliga.—X.

LOS BOSCOS PÚBLICHs.

I.

Avuy que está sobre 'l tapet, com vulgarment se diu, la cuestió de la venda dels boscos públichs y tan soroll ha mogut y mourá, no estará de més que 'n diguém alguna cosa, ja que la oportunitat nos hi obliga.

Tenint en compte la marcada trascendencia que pera la agricultura enclou aquest assumpto, y deixant per altre dia tractarlo prácticament y ab referencia al nostre pais, comensarém avuy exposant las consideracions generals, que á nostre modo de veure 's deduhirian de la enagenació de nostres boscos públichs, no sens expressar avans la manera com se regeixen en las demás naciones pera 'l millor éxit d' aquesta empresa.

A Bèlgica, la administració pública intervé no sols en los boscos del Estat, sino també en los provincials y municipals.

A Suïssa, las lleys han marcat una zona que ocupa sa part montanyosa, y 'ls boscos en ella compresos l'Estat los administra; y fins los boscos anomenats protectors ó de seguretat, no obstant y ésser de particulars, no poden explotarse sens autorisació del Estat y menos destruirse.

A Rússia, l'Estat atén als seus, als dels pobles y establiments públics, deixant als particulars en completa llibertat pera la explotació dels que son de sa pertinença, llevat dels vinculats ó feudals que deuen ésser conservats.

Al imperi alemany la legislació de sos diferents Estats es molt variada, puig hi ha pobles que explotan sos boscos ab enginyers per ells pagats; però en general lo govern cuyda de la riquesa forestal.

La legislació d'Italia es per l'estil de la de Suïssa, y la de Fransa ni sisquera permet als pobles y corporacions midas que no estigan prèviament consentidas pel poder central; y en quant als boscos particulars, exerceix també una intervenció efíca, obligant, entre altrás cosas, als propietaris, á la repoblació.

¿Qué succehiria donchs en nostre país si l'Estat se vengués los boscos públics per un grapat d'or? Concedim que de moment sortiria d'apuros, omplint las arcas del tresor. Però ¿y nostres successors, qué trobarian? Las montanyas peladas y la miseria consegüent. Aixó que es natural y fácil de probar, es lo que está succehint avuy ab los particulars, á pesar de las lleys dictadas pel govern, que no son suficientes á conjurar nostra crisi agrícola, motivada las mes de las vegadas ó casi sempre, per la falta de plujas suaus y periódicas. Compreném que l'Estat, com hem dit, hi guanyaria de moment, é hi sortiria ganancias en un principi ab lo cambi de conreu que hi establirian las societats ó particulars que ho compressin, puig que unas y altres de segur no ho tindrian pera bosch, dedicantho á vinya ó á altres plantacions, que pagarian contribució. ¿Es aixó convenient baix lo punt de vista general del bé del país? Absolutament, no; aixís com tampoch per la bona marxa de nostra agricultura venidera, com farém per probar.

Si estudiém atentament lo clima de las comarcas de las voras del Mediterrani, es fácil fer constar que la gran irregularitat, en la quantitat de pluja que arriba á la terra, es la causa principal de la disminució de la riqueza de todas ellas.

Y, si estudiém mes particularment las regions nostras, reconixerém que la secada ha aumentat, ja per l'arrebassament dels boscos ja també per lo conreu exagerat de las vinyas Veurém. que allá ahont manca mes absolutament l' aygua pe 'ls conreus, tenim, nostras montanyas y nostres plans sechs y despullats en hivern y en la primavera, es á dir que aném á fer tot lo contrari de lo que deuriam fer.

Ningú dubta avuy que 'ls boscos contribuheixen á aumentar los manantiales y regularisar molt millor que un terreno despullat de vegetació lo régimen de las corrents d' aygua; hi ha més, contribuheixen á disminuir la destrucció ocasionada per las inundacions ó riadas.

L' arbrat permet al terreno estar garantit del vent y del sol formant una espesa ombra; es més, permet al terreno cubrirse ben aviat d' herba y mes tart d' *humus* ó terra vegetal, es á dir, dels dos elements que contribuheixen á retenir la humitat y la major quantitat d' aygua en lo terreno.

Los boscos, además, aumentan la quantitat d' aygua dels manantiales ó fonts, atrauen mes sovint los núvols, donant lloch á pluhas mes freqüents, ja que la terra que hi ha sota 'ls arbres es rica en *humus*, y la esperiencia demostra que aquella té la propietat d' empaparse mes l' aygua que un altra menos rica. Aquesta aygua una vegada empapada es mes difícil d' esser evaporada que la que está continguda en una terra mes pobre. De modo, que un exposant duas terras de la mateixa naturalesa al mateix calor, la que será mes humida s' escalfará mes difícilment que la que es mes seca; per consegüent, á calor igual, aquesta última perdrá mes fácilmente la poca humitat que conté. Y per últim, sota 'l bosch, lo vent se deixa sentir pòch, essent per lo tant un altre causa de disminució molt notable en la evaporació. Contribuhint donchs á suavisar la temperatura del terreno y per consegüent la del aire, mantenen una humitat mes gran sota 'l punt ahont existeixen y atrauen aixís mes fácilmente los núvols, los condensan y regu-

larisan molt millor la pluja que un terren completament faltat de vegetació.

En un país despullat, al contrari, hi plou rarament al estiu, y en general la pluja no arriba mes per un oratge, es á dir per un cambi de vent. Ademés, s' escalfa molt desde las primeras horas del matí, arribant en nostras comarcas á las 11 del mateix, á una temperatura fins de 35 á 45 graus centigraus; mentres que la superficie d' un bosch espés no arriba, en Juliol y Agost, mes que á 20 ó 22 graus

Arrebassant donchs nostres montanyas, augmentant d' altra part los terrenos sense herbas ni cultura, al mateix temps que dedicant grans estensions al conreu de la vinya, nos aném allunyant del camí que haurian de seguir nostres agricultors y farém cada dia mes raras las plujas.

Es precis donchs que nostres diputats ajudin als que buscan las millors combinacions pera aumentar la fertilitat de nostres terrenos y s' oposin ab totas sas forsas á la enagenació dels boscos públichs, evitant d' aquesta manera la segura ruina de la agricultura pátria.—T.

VARIETATS

CADENETA

Pecat y temps una vía
fan tot sovint de companys;
l' un deixa carbons á l' ànima,
l' altre deixa cendra al cap.

Esta nostra vida humana
es un llibre que escribim,
nostra pena ó nostra gloria
es segons lo que hem escrit.

Se fá de nit: bé ¿qué importa?
demá 'l sol reeixirá;
una nit tan sóls hi há eterna,
la del que mor en pecat.

Los comptes de la conciencia,
son dels del diner distints;
en pecats lo que fa nosa
es lo que en caixa tenim.

Font de tentacions se 'ns obre
quan á la rahó naixem;
¿quí será que puga dirne:
d' aquesta aygua no beuré?

Quan lo cel més y més plora
es quan la terra més riu,
lo cel riu quan plora ella...
y may s' entenen aixís.

Del pecador la consciencia
es lo mateix que un mirall;
tant y tant l' enllora á voltes
que ja ni 'l vol per mirars.

Per molt que sapiam de regles,
sempre curts nos quedarem
compliant per càlcul les hores
del nostre penediment.

L' ànima que Déu nos dona
es lo mateix que una flor;
d' una á una cada fulla
n' arrancam ó més en gros.
!Ay! quan se 'ns cride á judici
y 'ns la demane 'l Senyor,
¡cóm cercariam les fulles
si sapiguessen hont son!

LLUÍS B. NADAL.

NOTICIAS

Probas ab l' oli-ROUX.—La comissió del Institut agrícola catalá de Sant Isidro nombrada pera verificar las probas del oli-Roux en los ceps, passá á las vinyas de D. Eduart Duran y Prat de Sarriá de Barcelona y de D. Domingo Fatjó del Molí de Sardanyola, respectivament en los dias 6 y 17 del corrent, á ensajar dit producte com á regenerador.

Dels resultats que s' obtingan, ne donarem compte á nostres lectors en lo temps oportú.

La pell de taronja.—Molt poch consideran aquesta pell com article de comers, no obstant, se murmura que en alguns punts se recull dels carers, passeigs, vapors, trens de ferro-carril y també dels caixons d' escombraries. Després de rentarla y rascada es remesa als fabricants, los quals barrejanla ab llegums pulposas, blancas y vermelas, com lo nap y la pastanaga fan una marmelada que obté 'ls primers premis en las exposicions delmon.

Nova-York importa dita pell de varias parts del mon, y son tráfich aumenta cada dia; essent la Florida qui haja provist lo mercat fins al dia, en major escala. Se fa gran ús d' ella pera preparacions medicinals y pera fabricació de begudas amargas de taronja.

En confitura s' usa molt poch; y tota indagació feta á Nova-York, respecte á si es recullida de terra ó altres llocs, reb la mes indigna contradicció.

En los últims cinch anys sa importació ha sigut considerable. En 1877 lo valor de lo importat pujá á 8,927'01 duros; mentres que la estadística de la Aduana del any passat manifesta que aribá á 11,188'09. No queda donchs dubte, que hi ha avuy qui comprega que d' aquesta pell se 'n poden fer diners. Fa molt poch temps que s' exportaren de Nova-York pera l' Havre 200 sachs, qual valor era de 1,000 duros.

Rahims frescos convertits en pansas.—Una Companyia industrial de Waineborn, Estats-Units, ha trobat lo medi de convertir ràpidament en pansas los rahims frescos, valentse per aixó del aire calent. L'aparat en que 's consegueix aquest objecte es molt senzill: consisteix en una caixa llarga, de parets baixas, y que comunica per una de sas estremitats ab una estufa ahont 's escalfa l'aire que passant sobre 'ls rahims colocats en la caixa, los va dessecant, á consecuencia de la rápida evaporació que provoca en lo such aygualit dels grans. De manera que ab aquesta operació, l'aire calent produheix en un parell d' horas lo mateix efecte que 'l calcr natural de la atmósfera produheix en alguns mesos en los procediments ordinaris de preparació de pansas.

Té altra ventaja 'l nou método, y es, que com en tan poch temps y per operació tan senzilla las materias colorants del rahim no han suferit cap alteració, se conserva perfectament, de modo, que posada la pansa en remull ab aygua, torna á presentar son color, forma y gust primitius.

Creyém que aquest procediment es cosa fácil de probar y d' utilisarse si 'ns dona bons resultats.

Maduixeras de llevar.—Mr. Thivolet, capellá de Chenôves (Saone et Loire) acaba de fer un descobriment que convé conegan nostres agricultors.

Acaba d' obtenir per llevar unas maduixeras inglesas que floreixen y donan fruyt desde la primavera fins á las geladas. Dins d' invernácul fán maduixas tot l' hivern, de modo que ab aquet descobriment podrá menjarse tot l' any d' aquella fruyta tan estimada. Diuhen que aquesta maduixa té un ruedo de 8 á 10 centímetros, es de un roig molt viu, blanca de dintre y de un perfúm exquisit. La mata porta sovint fruyt, flors y botons á la vegada, floreix molt y sense interrupció casi bé tot l' any.

Essent aixis plantada en un hort de bon raser, se pót ben dir que en nostra terra més meridional qué aquella hont s' han fet los ensaigs, s' obtindrian maduixas tot l' any sense invernácul.

Mr. Thivolet ha batejat aqueixa mena de maduixas ab lo nom de «le roi Henri»

Maella.—L'oli en los molins continúa pagantse á 9 pessetas la arroba; lo blat á 48 lo cahís; l'ordi á 30; lo panís, á 26; lo vi á 8 rals lo canti aragonés, y las figas á 20 rals la arroba.

Mercat de Tarragona.—Vi dols del Priorat á 8 1/2 duros la carga en lo celler.—Sech, á 8.—Baixos á 7 1/2.—Petit, de 15 á 20 pessetas.—Mistela negra, de 10 á 10 1/2 duros.—Blanca, de 7 á 7 1/2.

Mercat de Vich.—Xexa, á 18'50 pessetas la quartera.—Forment, á 17'50.—Mestall, á 14.—Ségol, á 12'50.—Ordi, á 9'50.—Cibada, á 8'50.—Espelta, á 6.—Blat de moro, á 13'50.—Mill, á 13.—Fajol; á 10.—Fabas, á 14'50.—Llegum, á 19.—Fasols, á 21.—Ciurons, á 21.

TARONJAS.

Los Bolletins de vendas de taronja á Inglaterra no ofeixen notable millora de preus, y no obstant, pujan en las compras de fruyta, tant en la Ribera de Valencia com en la platja de Castelló de la Plana, esperant, tots los que estudian aquest negoci, que continuhi l' alsa iniciada fins ara ab certa indecisió.

Si s' compara 'l preu de la fruyta ab los resultats de las subastas en los mercats inglesos, se veu que no guardan proporció, y no obstant, ningú tem que cedisca aquell preu, que ha arribat en algunas compras de fruyta escullida á 7 rals, y s' espera que en mars puji á 8. Aixó es degut al estat del negoci, que ofereix fundadas probabilitats d' acabar bé aquest any. S' ha agorat la cullita de las Azores, que fa competencia á la taronja valenciana; es curta la de pomas en los Estats-Units, que també 'ns fan la guerra en lo consum del poble inglés: queda en aquell litoral molt poca fruyta, y per lo tant han de cedir los grans envíos, que fins ara han inundat los punts consumidors, y totas aquestas circunstancias re-unidas, no poden menos de provocar un alsa, que comensa á dibuixarse, y que cuan se pronuncie permetrá als negociants realisar bons negocis. En aquesta previsió s' preparan ja alguns, comprant ab algun augment de preu, y es de creure que la poca que no s' ha cullit encara á Valencia, se paguin bé en los dos ó tres mesos que encara restan pera tancar la temporada.

Aixís s' esplican personas intelijents la contradicció que s' observa entre 'ls preus que obté la taronja en los horts, y 'l que s' ha pagat en las últimas subastas de caixas á Londres y Liverpool.

D' Alcira diuen que continuan estacionats y desfavorables los preus de las caixas de taronja en los mercats d' Inglaterra. Las vendas del di-lluns, dimecres, y divendres ultims, han tingut lloch á Londres y Liverpool desde 10 á 12 schelins, caixas de 420 y 490, classificadas de primera y segona classe, y fins 14 y 15 las llargas.

Lo baix preu que deixém cotisat, es degut segons ja altres vegadas han manifestat, al escés dels envíos, y en proba d' aixó podém dir, que desde 1er de Janer á 15 de Febrer han arribat, sols al port de Liverpool, 207.868 caixas, contra 142.063 en igual período del any passat, ó siga en proporció de 4.950 y 3.400 caixas respectivament, cada día.

Aixó que no deixa d' esser un perjudici pera 'ls esportadors, produheix gran augment en lo consum, perque á preus tan baixos creix molt, segons diuen, la demanda pera l' interior de la Gran Bretanya y ab destí á la reexportació, estenen l' hábit á menjar tan deliciosa fruyta, lo qual ha d' influhir mes tart pera l' augment de la demanda y dels preus, si s' modera la esportació.

Los preus segueixen á Alcira per 4 1/2 á 5 rals arroba de taronja de las horts, 5 1/2 á 6 1/2 la dels horts, y 3 á 4 rals la cayguda y refugi dels magatzems.

Imprenta de «La Renaixensa», Xuclá, 13, baixos.